

1933, nr. 3 (H. B. R a h a m a g i); „Protestantline Ilm“ 1933, nr. 8 (V. K u l j u s); ev. lut. konsistooriumist, isikl. jm. saadud andmed. J. K.; T.

*KUKK, Johan, riigimees ja majandustegelane, oli 1926—30 uuesti Eesti Tarvitajateühisuste Keskühisuse direktor, on a-st 1931 Balti Puuvilla Ketramise ja Kudumise Vabriku aktsiaseltsi juhatuse esimees, ühtlasi a./s. „Kreenbalti“ direktor a-st 1933. A-il 1933—34 oli ta ka Tartu ülikoolis õppeülesandetaätjaks krediidi- ja tööstuspoliitika alal. K. on olnud E. Ühistegelise Liidu nõukogu esimees 1919—30, Börsikomitee liige ja abiesimees 1930—31, Kaubandus-Tööstuskoja pankadesektsiooni esimees 1930—31 ja selle koja juhatuse liige suurtööstusesektsiooni esindajana a-st 1937, Üleriikliku Tekstiiltöösturite Ühingu esimees a-st 1936, a./s-i „Eesti Turbatööstused“ (kuni 1936 „Riigi Turbatööstus“) nõukogu esimees a-st 1925. Ka on ta olnud Eesti Kergetööstuse Liidu esimees a-l 1938—39 ja Eesti Suusaklubi esimees alates a. 1929. A-l 1933 J. Tõnisson'i (vt. ka *Suppl.*) valitsuse ajal rahvusliku keskerakonna lõhenemisel asutas K. üheskoos K. Korneli ja L. Sepaga (vt. neid ka *Suppl.*) uue erakonna „Uuendusliidu“; see ei saanud aga areneda reaalseks teguriks. K. võttis osa okt-i lõpul 1936 riigivanema K. Päts'ile (vt. ka *Suppl.*) nelja riigivanema märgukirja esitamisest, kus käsitleti poliitilisi küsimusi demokraatlikult lähtekohalt seoses Rahvuskogu moodustamisega.

E. L a a m a n, Eesti iseseisvuse sünd I—VI (1936—38), lk. 125, 170 jj.; Eesti Vabadussõda 1918—1920 I (1937), lk. 29, 32, 43, 150, 157 jj.; isikl. jm. saadud andmed. T.

KUKKE, Hugo Villi, ajakirjanik ja poliitikategelane, sünd. 17. II 1898 vkj. Tartumaal Pala v. taluniku pojana, õppis kohalikus vallakoolis, Tormas Votikvere ministeeriumikoolis, 1911—17 Tartus Aleksandri gümnaasiumis ja a-st 1917 Tartu ülikooli õigusteaduskonnas, mille lõpetas 1927. Võtnud vabatahtlikuna osa Vabadussõjast, oli ta üliõpilaspõlves juhtivalt tegev Tartu üliõpilaskonnas, selle abiesimehena 1921—22 ja esimehena 1922—23, välistoimkonna juhatajana 1922—24, Balti riikide üliõpilaskondade keskbüroo juhatajana 1924—25 ja Rahvusvahelise Üliõpilas-

liidu (CIE) alatise delegaadina 1925—27. K. osavõtul loodi üliõpilaskonna üldkorraldus ja teostati kõik sel ajal tähtsamad üliõpilaskonna algatused ning ühisüritused. Ka oli ta Soome-Eesti-Läti-Leedu Üliõpilaskondade Liidu (SELL-i) loojaid (1923) ning arendajaid ja hõimutöö korraldajaid. A-il 1923—28 oli K. „Postimehe“ toimetuse liige, 1928—30 „Pärnu Postimehe“ ja 1930 „Pärnu Päevalehe“ toimetaja; okt-st 1935 (vaheaegadega) on ta olnud „Uus Eesti“ peatoimetaja. A-st 1931 oli K. IV ja V Riigikogu liige rahvaerakonna, siis rahvusliku keskerakonna rühmas ja a-l 1937 Rahvuskogu II koja liige; ta on a-st 1938 Riigivolikogu liige uue Põhiseaduse elluviimise rahvarinde kandidaadina Virumaalt. Nov-st 1932 apr-ni 1933 oli K. haridus- ja sotsiaalministriks, kellena arendas keskkoolireformi eeltöid, riigivanem K. Päts'i (vt. ka *Suppl.*) valitsuses. Sept-st 1934 sept-ni 1935 oli ta siseministri 2. abi ja ühtlasi valitsuse informatsiooni- ja propagandatalituse juhataja ning apr-st aug-ni 1937 Riikliku Propagandatalituse juhataja, mis kohal avaldas elavat tegevust. Riigikoguliikmena töötas K. a-st 1931 Põhiseaduse parandamise komisjonides ja võttis 1936—37 osa riigivanem K. Päts'i poolt moodustatud komisjonist, kes koostas uue Põhiseaduse eelnõu kava; see võeti Rahvuskogus Põhiseaduse arutamisel aluseks. Ka on ta poliitilist üksmeelt taotleva ning rahvuskultuurilise organisatsiooni — Isamaaliidu — asutajaid (1935) ja teotse- nud selle keskjuhatuse liikmena. Ta on olnud tegev veel mitmes organisatsioonis.

Isikl. kogutud andmed.

T.

*KULL, Raimund, helikunstnik ja muusikajuht, sünd. 20. IX 1882 vkj.; ta on „Estonia“ teatri muusikajuhi tegevuse kõrval ühtlasi juhatanud mereväeorkestrit kuni 1927, toiminud Tallinna konservatooriumi trombooniklassi vanema õppejõuna 1929—37 ja prof-na a-st 1937, Riigi Ringhäälingu muusikajuhina 1934—39. K-i väärtusliku töö tähistamiseks nimetati ta 1936. a. „Estonia“ seltsi poolt teeneliseks muusikajuhiks. Ta on juhatanud IX—XI üldlaulupeol pillikoore ja eesti helitööde kontserte ka välismaal, ms. 1928 Budapestis, 1930 Varssavis ja 1934 raadio-ringhäälinguis mitmel pool Kesk-Euroo-